

Formernes og Ornamentikkens Udvikling indenfor Sølvarbejdernes Kreds gennem de skiftende Stilarter fra Barok gennem Regentstil til Rokoko og videre til Nyklassicismens forskellige Perioder, Louis XVI-Stil, Revolutionstidens engelsk paavirkede Sølvstil og Empire. De københavnske Stempler med deres sikre Aarstal sætter os i Stand til at tidsfæste de forskellige Stilarter med langt større Sikkerhed end i andre Haandværksgrene, og uden Hensyn til Materialets Værd og Kostbarhed giver allerede dette Forhold Sølv-sagerne en stor kulturhistorisk Betydning. Netop derfor kunde det være fristende at beklage, at Værket ikke fremhæver Aarstallene tilstrækkeligt, og for den, der ikke har Tid til at gennemarbejde hele den udførlige Tekst, kunde Benyttelsen i det hele være gjort lettere, bl. a. ved at anvende Tekstens Løbenumre under Illustrationerne. Men disse og enkelte andre Indvendinger, som kunde gøres, er dog af ringe Betydning. Denne korte Omtale skal ikke være nogen Kritik, der fordyber sig [i Enkeltheder, men kun en Fremhæven af det statelige Værks Betydning for Museerne og for Samlerne.

C. A. J.

FORENINGSMEDDELELSER.

In memoriam.

Døden har i Løbet af det sidste Aar bortrevet tre af Fællesforeningens Venner.

8. September 1918 døde selve Foreningens Stifter, fhv. Rigsarkivar, Dr. jur. V. A. Secher. Secher havde i mange Aar deltaget i den tilsvarende tyske Forenings Møder (»Gesamttverein der deutschen Geschichts- und Altertumsvereine«), hvor han havde givet indgaaende Fremstillinger af nordisk Arkivvæsen, og han søgte nu at skabe et lignende Fællesorgan for de mange spredte danske Lokalforeninger og historiske Institutioner. Han ønskede ikke selv at træde i Spidsen for den nye Organisation, men han

viede den en levende Interesse, deltog næsten til det sidste i dens Møder, holdt en Række Foredrag og Diskussionsindlæg ved disse og leverede Bidrag til Fællesforeningens »Meddelelser«. Det tør sikkert siges, at Foreningen ikke var kommet i Gang uden hans Initiativ.

Endnu større Betydning i Fællesforeningens Historie har dog vel den Mand, som han bevægede til at overtage Ledelsen, dens første Formand, Professor *C. Nyrop*. Nyrop var paa dette Tidspunkt (1909) ikke længere nogen ung Mand, og, hvad der var vigtigere, han havde Hænderne fulde af andet Arbejde, der vel til Dels stod hans Hjerte nok saa nær (Ex. De sønderjydske Foreninger). Men han kastede sig med fuld Energi ind i den nye Virksomhed, og han bragte den lykkeligt i Havn mellem de mange Skær, som truede den i de første Aar. Han ledede — roligt, men med fast Haand — de grundlæggende Møder og de første Bestyrelsesmøder; han skabte de smaa, men saa indholdsrige Hefter (»Meddelelser«); han organiserede det første Aarsmøde i Kolding (1911), der blev saa vellykket, at det aldrig siden er blevet overgaaet. Hele Fællesforeningens Arbejde i de første Aar var udelukkende hans Værk; altid elskværdig og altid initiativrig gjorde han Stillingen som Sekretær til en ren Sinecurepost. Det vakte derfor virkelig Bekymring, da han allerede paa Koldingmødet saa sig nødsaget til at trække sig tilbage fra Formandspladsen paa Grund af det Utal af andre Byrder, der hvilede paa hans Skuldre. Men han har lagt det Spor, hvori der siden er blevet arbejdet her, og Mindet om denne højtfortjente Søn af Fædrelandet vil leve ogsaa inden for Dansk Historisk Fællesforening, saa længe denne bestaar.

Den tredje Ven, som vi har mistet, er Formanden for Frederiksborg Amts historiske Samfund, Oberst *H. W. Harbou*. Allerede inden Fællesforeningen var stiftet, indtog dette Samfund en af de smukkeste Pladser blandt vore historiske Amtssamfund, ligesom dets Tidsskrift hørte til de bedst redigerede. Harbou havde straks Blik for den nye Organisations Værdi og deltog ivrigt i Arbejdet for dens Oprettelse, ligesom han siden var en trofast Gæst ved de aarlige Møder. Han gav t. Ex. Ideen til

Udvekslingen af Amtstidsskrifter med Fællesforeningen som Medlem, og han var meget aktiv ved Drøftelserne paa de til Aarsmøderne knyttede Repræsentantmøder. Tabet af ham er særligt føleligt, fordi han lige til det sidste deltog i Fællesforeningens Virksomhed.

Dansk Historisk Fællesforening skylder Mindet om disse tre Mænd en varm Tak.

KNUD FABRICIUS.

I Juni Maaned 1919 udsendte Fællesforeningen følgende:

Den Indbydelse, der i Fjor Foraar udgik fra Fællesforeningen til dens Medlemmer om at deltage i Instruktionskursus, vakte — som det vil erindres — ikke saa stor Tilslutning, at Bestyrelsen kunde anse det for rigtigt paa dette Tidspunkt at gøre Planen til Virkelighed. Paa Repræsentantmødet i København d. 23. Juni 1918 stillede man sig dog saa velvillig til Tanken, at det besluttedes om muligt at realisere den allerede i Løbet af 1919. Imidlertid krydsedes denne Plan i Begyndelsen af indeværende Aar af en anden, som gik ud paa af Hensyn til den store nationale Begivenhed, som forestaar, at søge et Aarsmøde afholdt i Nærheden af Sønderjylland, saa snart Grænsereguleringen havde fundet Sted, og man tænkte herved paa Ribe som Mødested. Denne Plan har indgrebet paa en forstyrrende Maade i hele Aarsarbejdet, da det først sent er blevet klart, at Grænseflytningen ikke kan forventes at finde Sted saa betids, at et Aarsmøde i Ribe kan ske paa sædvanlig Tid. Under disse Forhold har Fællesforeningens Bestyrelse atter tyet til den oprindelige Tanke, at forsøge **Studiekursus** afholdt i **Aar i København**, saaledes at de ansættes til **den første Uge af September** og afsluttes med et **Repræsentantmøde**.

Planen er omtrent den samme som i Fjor (se *Fortid og Nutid* II, 126—127), nemlig: